

PRVI KORAKI

22. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2016

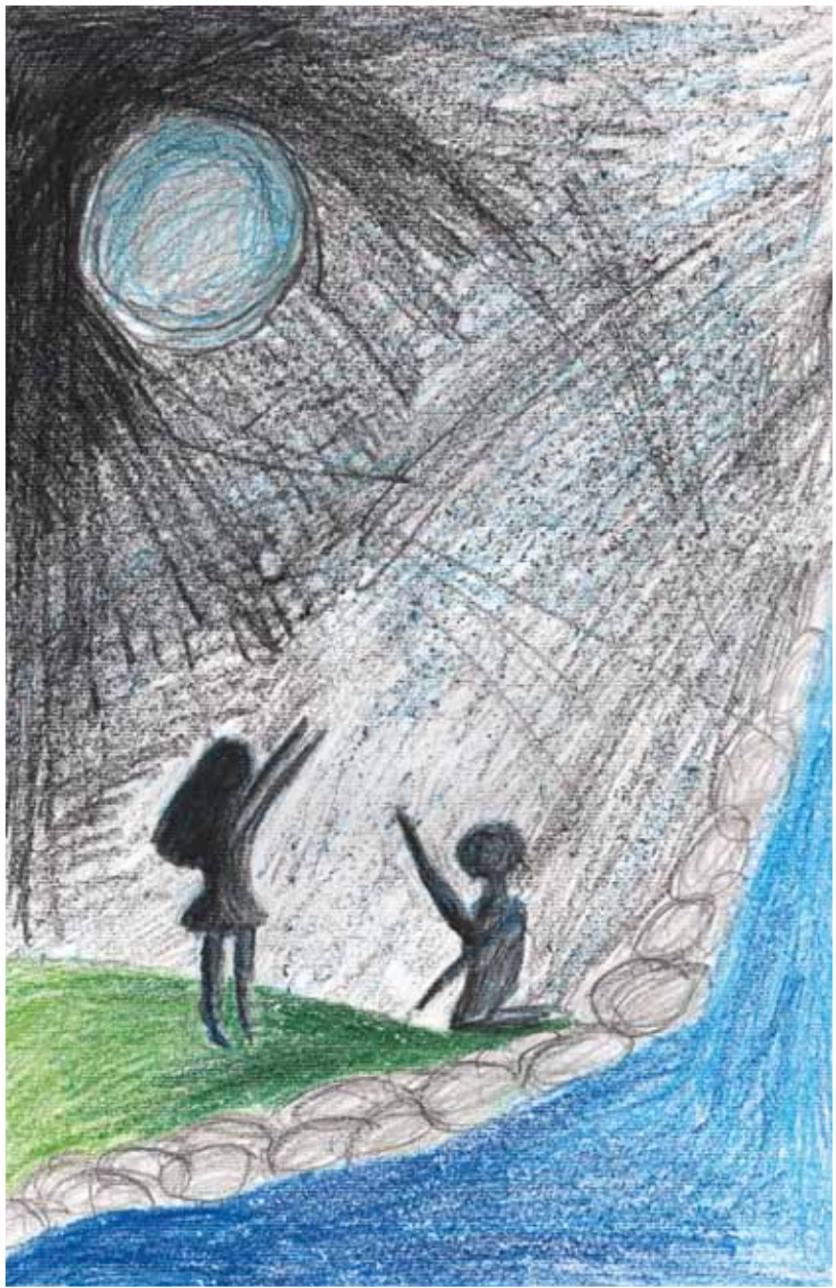
KAZALO

ŠOLA	5
POLETJE	5
NARAVA	6
KAKO NAPISATI PESEM?	7
GROZNI GAŠPER	7
JELKINA ŽOGA	8
SMUČANJE	9
LETNI ČASI	10
SNEŽAK	10
MAMICA	12
CIRKUŠKI ZAJČEK	12
MOJA DOMOVINA	13
PREKO SVETA	13
MIKA	14
MIZA IN STOLI	14
ODHOD	16
MOJA DOMOVINA	16
ZIMSKI RAJ	17
SLOVENIJA	17
PUST	19
ZIMA	19
ŽALOST	20
PALČEK	20
NAŠ SVET	21
NAŠ MUC	21
SOVA UHARICA	22
OGENJ	22
NAENKRAT INVALID	24
ROJSTNI DAN	25
VESELI VLAK	25
NAŠA SLOVENIJA	27
LJUBEZEN	28
BOŽIČNA	29
BOŽIČ	29
MIR	30
BELA NARAVA	32
ZIMA	32
MOJA PSIČKA	32
ZIMA	33
ZIMA JE PRIŠLA	33
VESELI DECEMBER	33
ČAROBNA NOČ	33

PSIČKA LILI	34
MUCA MACA.....	34
NOGOMET.....	35
UGANKA.....	35
LJUBEZEN JE SLEPA	35
ZMAJI	36
ZOBNA MIŠKA.....	36
VODA	36
PETER PREVC	38
ZIMSKI ČAS	38
POTOVANJE	39
VOLKODLAK	40
UGANKA.....	40
LETNI ČASI.....	41
MOJ MEDVEDEK	41
ZIMSKE RADOSTI	42
ZIMA	42
SNEŽINKA	43
POMLAD	43
PEPELKA MALO DRUGAČE	44
ŠOLA.....	45
ČEBELICE.....	46
JAZ	46
SVET	47

Ana Vindiš, 7. b

Maša Sarić, 8. b

ŠOLA

Šola je učenje,
šola ni norenje.
V šoli mora biti red,
to nam učitelji pravijo spet in spet.

Šola te uči,
da v življenju se boš znašel,
da ti bo vse mačji kašelj.
Ne sme ti biti vseeno,
saj to ni vic,
moraš se učiti,
da ne bo tuji ti poklic.

V šoli je težkó,
čeprav hvaležen boš zato,
saj zaradi šole ti v življenju bo lepo.

Zato se trudi, ne obupaj
in videl boš, da je šola super.

Hana Holc, 5. a

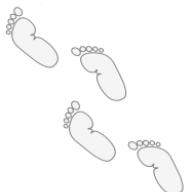

POLETJE

Ko poletje pride,
se vse okrog nas lepo ogreje.
Mamice hitijo po brisače in odeje,
nato še pa otroke primejo za roke.
Skupaj zdaj na morje hitijo,
se hladnega sladoleda veselijo.

Lea Julijane Ljubec, 4. b

NARAVA

Naravo krasijo lepa drevesa,
ki zrastejo visoko v nebesa.
Na travnikih rože cvetijo,
ki v lepe barve se spremenijo.

Tam ptički lepo pojejo
in z drevesa na drevo letajo.
Tu dom je za mnoge živali,
ki se skrivajo pred nami.
Le tiho jih lahko opazujemo,
da jih ne prestrašimo.

Narava je lepa v vseh letnih časih.
Pozimi počiva, spomladi se prebudi,
poleti nas s senco hladi in nas v jeseni
s svojimi plodovi obdari.

Ela Holc, 3. b

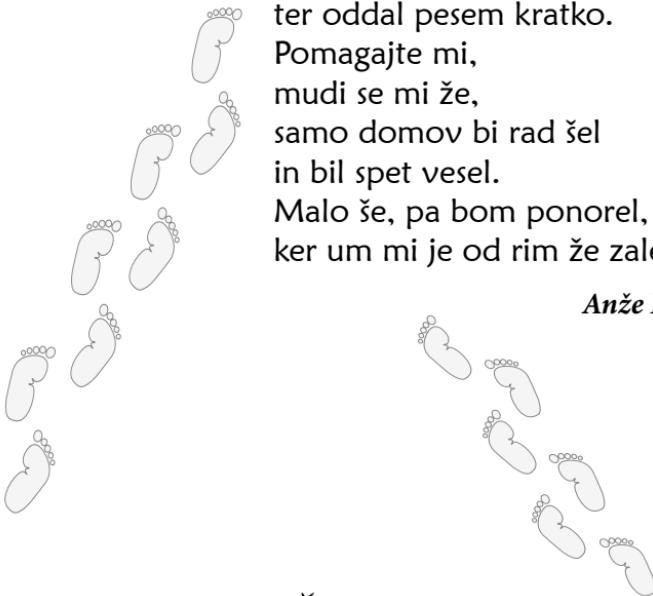

Nace Kolar, 1. a

KAKO NAPISATI PESEM?

Ne znam pisati pesmi,
a vseeno se trudim,
zato bom to opravil hitro
ter oddal pesem kratko.
Pomagajte mi,
mudi se mi že,
samo domov bi rad šel
in bil spet vesel.
Malo še, pa bom ponorel,
ker um mi je od rim že zaledenel.

Anže Hameršak, 7. b

GROZNI GAŠPER

Knjiga miga s stranmi,
v deželo daljno si želi,
saj jo Grozni Gašper lovi,
ker si iz knjige želi.

Gašper se nato spotakne
in knjiga se premakne.
Ura obstoji
in Gašper knjigo ulovi.
To je konec,
saj počil je lonec!

Lucija Kokot in Ana Vindiš, 7. b

JELKINA ŽOGA

Jelka z rdečo žogo se igra,
ko vrže visoko jo v zrak,
ji pade ta na tla.

Ker jezni nanjo so vsi –
mama, oče, dedek, babica, teta,
si jo dobiti nazaj želi.

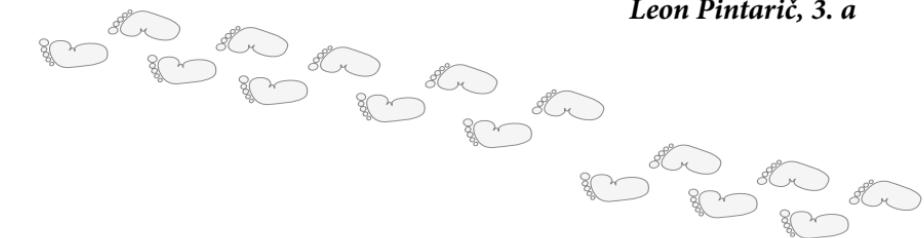

Skrije se pod svoj rumen dežnik
in si zaželi,
da z njim poletela bi.

Z dežnikom Jelka poleti visoko v nebo,
ko odpre oči,
pod njo Ljubljana leži.

Ustavi se v deželi Klobučariji,
kjer vsak vrstnik svoj klobuk ima
in Jelka se lahko z njimi igra.

Eden izmed otrok
vseved je postal
in njen žogo poiskal.

Leon Pintarič, 3. a

SMUČANJE

Smučati smo si žeeli,
decembra tja smo odhiteli.
Ob enajsti uri smo na avtobus skočili,
se na Roglo zapodili.

V kočo Jelka smo prišli,
vsak dan na smučišče šli.
Vsi smo se zabavali,
radi si pomagali.

Ker smo pridni mi bili,
smo lahko v diskو šli.
Na plesišču smo se zbrali,
da lahko bi vsi plesali.

Ko iz diska smo prišli,
smo v posteljo odšli.
Vsi res hitro smo zaspali,
drugi dan se rano vstali.

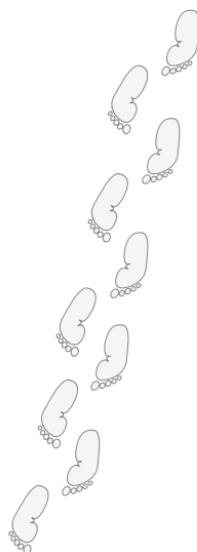
V četrtek tekmo smo imeli,
vsi bili smo res veseli.
Zelo smo se trudili,
da boljši rezultat bi dobili.

V petek smo na Ptuj prispeli,
živi, zdravi in veseli.
S starši smo se vsi objeli
in prtljago smo si vzeli.

Skupaj s starši smo veseli
v slaščičarno pohiteli,
se malo posládkali
in staršem vse natančno poročali.

Nika Urek, 6. a

LETNI ČASI

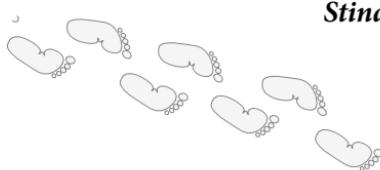
Bil je prvi letni čas,
ta prinaša zimo v vas.
Ta je mrzel in leden,
kljub temu pa zelo vesel.

Nato drugi mu sledi,
ko se sprva sneg stali.
Ko narava zacveti,
medved iz zimskega spanca se zbudi.

Po drugem tretji se zvrsti,
ki s soncem obilno nas obdari.
Prav tega smo veseli vsi,
ker odnese nam skrbi.

Potem še zadnji letni čas,
čas ko narava obdari nas.
Takrat klopotci zapojo,
pojo, da sliši se glasno.

Stina Lah, 5. a

SNEŽAK

Naredim tri kepe,
potrebujem dve veji za roke,
dva gumba za oči,
tri kamenčke in korenček,
da videl se bo njegov nosek.
Na glavo poveznem mu lonec
in dela je konec.

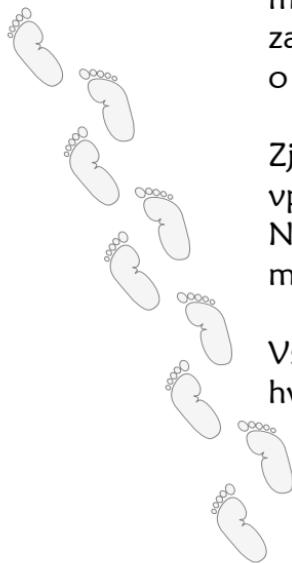
Oskar Hodnik, 2. b

Tea Berghaus Kosec, 8. a

MAMICA

Mojo mamica rada imam,
včasih mi pomaga,
če česa ne znam.

Zvečer mi pravljico prebere,
me z odejico pokrije,
zaželi mi lahko noč,
o njej zasanjam v noč.

Zjutraj zaželim ji dobro jutro,
vpraša me, kako sem spala?
Naredi mi dober zajtrk,
mmm, kako je dober.

Vsak dan ljubezen ji izkažem,
hvaležnost z dejanji pokažem.

Neja Gajzer, 3. b

CIRKUŠKI ZAJČEK

Jaz sem mali zajček,
vsak dan jem korenček
in še drugo zelenjavo,
za večerjo pa zeleno travo.

Živim v potupočem cirkusu,
sem cirkuški zajček,
čarodej me potegne iz klobuka,
ko ga klovn za rokav pocuka.

Lan Milošič, 2. a

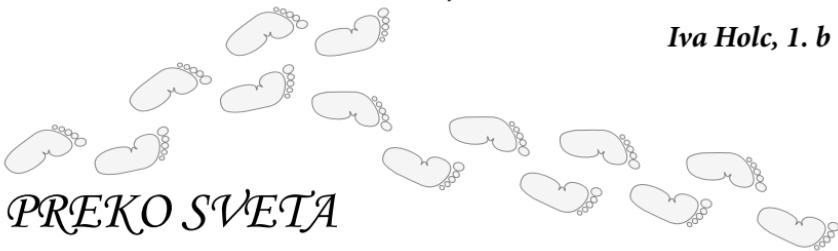
MOJA DOMOVINA

Moja domovina je Slovenija.
Je lepa dežela.
Tukaj sem doma
in sem Slovenka.

Mesto, kjer živim,
najstarejše je,
to se ve,
saj Ptuj mu je ime.

Rada videla bi vse lepote te Slovenije,
zato na pot se bom podala
in Slovenijo spoznala,
ko velika bom postala.
Ta domovina moja je
in srečna sem,
da sem del nje.

Iva Holc, 1. b

PREKO SVETA

Gremo tja, tja preko sveta.
Kjer čas stoji, kot da nas ni.
Naj pridejo vsi, tam dolgčasa ni.
Skupaj nam lepše bo,
zato naredimo to,
pripeljimo zabavo v nebo.
Naj vidijo vsi,
da imamo moči za zabavne dni.

Jana Dokl, 4. a

MIKA

Moja mala Mika,
majhna je in pika.
Repek kratek,
drobne tačke,
črne očke,
prijazen pogled
je pravi red.

Rada se igra,
bi radi vedeli,
katere igračke vse ima?
Teh je veliko,
a najrajši svoj rdeči valj ima.

Zelo rada jo imam,
zato brez nje živeti ne znam.

Neja Gajzer, 3. b

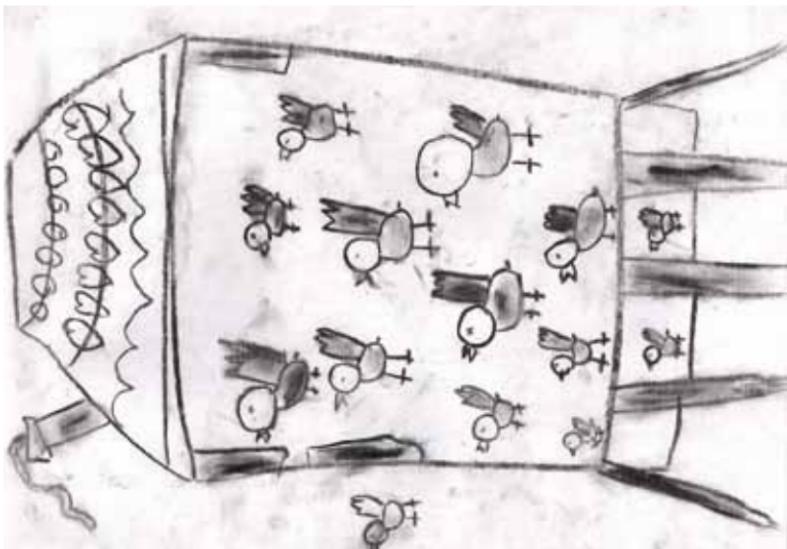

MIZA IN STOLI

Štiri noge, dolgi vrat,
čigav bi bil lahko to brat?
Ta ima še bratov pet,
prav lepo je na vseh sedet.
Vsi bratje v krogu so lepo,
na sredini imajo mamo največjo.
To lahko je samo ena stvar,
šest stolov in miza so lepa družinica.

Patrik Desku, 2. a

Urška Pilberšek, 1. a

Nika Fridauer, 8. a

ODHOD

Rada bi bežala,
na samem jokala
in v tišini kričala.

Odšla bi v temo,
odletela v nebo
in mislila samo ...

Misli se bi izlile,
se z drugimi prelide
in ves pomen zgubile.

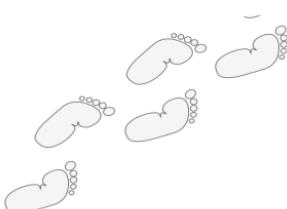
Težko je to čakati,
se užitkom vsem predati
in brez solza jokati.

Ne bom več na videz jokala,
se strastno predala
in pred svetom bežala.

Odhajam v svet življenja,
v svet, kjer ni trpljenja,
in tja, kjer ni mišljenja.

Nika Šoštarič, 9. b

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je država fina.
Bela, modra in rdeča
so barve tri,
brez katerih naše zastave ni.
Še lep grb jo krasí,
zraven pa himna Zdravljica doni.

Tiana Mlakar, 1. b

ZIMSKI RAIJ

Zame najlepši je letni čas,
saj takrat prihaja zima v vas.
Otroci veseli so vsi,
saj zunaj sneži
in to jih veseli.

Snežake delajo,
se polni veselja kepajo,
ker tudi v sneg skočijo,
si vsa oblačila premočijo.

Na smučišče se jih veliko odpravi,
kjer se imajo kot na zabavi.

Veliko veselja je v teh zimskih dneh,
ko jih je veliko na smučeh
in v teh lepih dneh
se od vsepovsod sliši otroški smeh.

Sara Rosalia Gutschi, 8. a

SLOVENIJA

Slovenija je moja domovina,
v njej lepo živim,
hodim v šolo in se pridno učim.

France Prešeren himno je napisal,
ki radi pojemo jo vsi,
grb zastave pa nosi vrhove tri.

Timotej Mlakar, 1. b

Asja Katarina Mogu, 7. b

PUST

Zjutraj se zbudim
in pust je pred mano.
Hitro se našemim
in v povorko pohitim.

Nič ne vidim, nič ne slišim,
taka gneča se godi.
Vsi bi radi kurente videli,
a nihče otrokom ne pusti,
da prvi bi bili.

A na koncu le prijatelj pride
in ponudi mi bonbon.
Skupaj odideva tja,
kjer kurenti so doma.

Darma Fenos, 3. a

ZIMA

Zunaj sneži,
v peči gori,
bela snežinka
nam govori.

Zapadel bo sneg,
pobelil bo breg,
otroci bodo plesali,
si roke podali.

Hitro po sanke
in smučke v klet,
pa še pripraviti
smučarski komplet.

Urh Šajtegel, 3. a

ŽALOST

Ko žalosten si,
nazaj se ozri,
da ne ustvariš si večjih skrbi.

Pomisli na stvari,
ki veliko pomenijo ti.

Obišči ljudi,
s katerimi srečen si.

Glej naprej,
ne nazaj,
mogoče prišel boš v sreče kraj.

Rok Kukovec, 4. a

PALČEK

Želim zelo si palčka,
ki postal bi moja igračka.
Z njim bi se igrala
in odpotovala.

Tja v deželo naj glasbil,
iz katere se sliši do reke Nil.
Tam igrala bi trobento,
poskusila pozavno,
na koncu še nežno klavir,
ki me s palčkom popeljal bi v nočni mir.

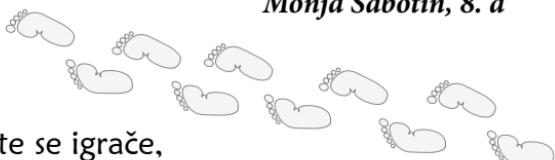
Emma Sartor, 3. a

NAŠ SVET

Kot otrok sanjala sem,
saj mislila sem, da uresničilo se bo vse.
Vendar bolj ko rastem in spoznavam ta svet,
ta naš planet,
v katerem sem kot otrok hodila po travi,
nabirala rože in uživala v naravi,
spoznavam, da ni vse tako pravljično,
ampak nekaj tudi črno.
Niso vsi ljudje okrog nas takšni, kot izgledajo,
saj imajo pod masko laži in jezo skrito.
In rada videla bi spet ta svet,
kot otrok z nedolžnimi očmi,
da vse drugače postalo bi.
Tako bi vsak postal dobrin,
ki bi mi dal kakšen cekin!
In tako bi živeli vsi,
kot v pravljici do konca svojih dni.

Monja Sabotin, 8. a

NAŠ MUC

Pazite se igrače,
naš muc proti vam skače.
Z vami hoče se igrati
in žogico po tleh metati.
Sem lego grad sestavil,
naš muc pa ga je »pospravil«.
Zdaj tam leži in glasno prede,
meni pa se od jeze blede.
A ga vseeno rad imam
in nikomur ga ne dam.

Andraž Mršek, 2. a

SOVA UHARICA

Sova uharica rada je miške,
tako da jih privabi iz hiške.
Ker se vedno znajde,
jih hitro najde.

Tiko razpre krila,
da hitro jih bo dobila.
Neslišno huka v noč,
da miške ne prežene proč.

Nika Vidovič, 2. a

OGENJ

Z ognjem res se ni za igrat,
saj zgori lahko delček vsak.

Ko zagori,
pokličemo številko 112
in ena, dve in tri
gasilec pridrvi in že gasi.
Gasilci hitijo, se nič ne smejo,
se nič ne bojijo, ko ogenj gasijo,
saj to jim je delo.

Ko gasilec gasi, si kri hлади,
pa se sam s tem nič ne ohladi.

Vsak dan gasijo,
se z ognjem borijo
in se nič ne bojijo.

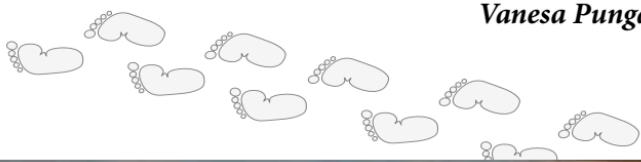
Ko na avtu luči gorijo,
na pomoč zagotovo hitijo.

Jure Majnik, 5. a

21. OGRADNJA
TOK VREDI

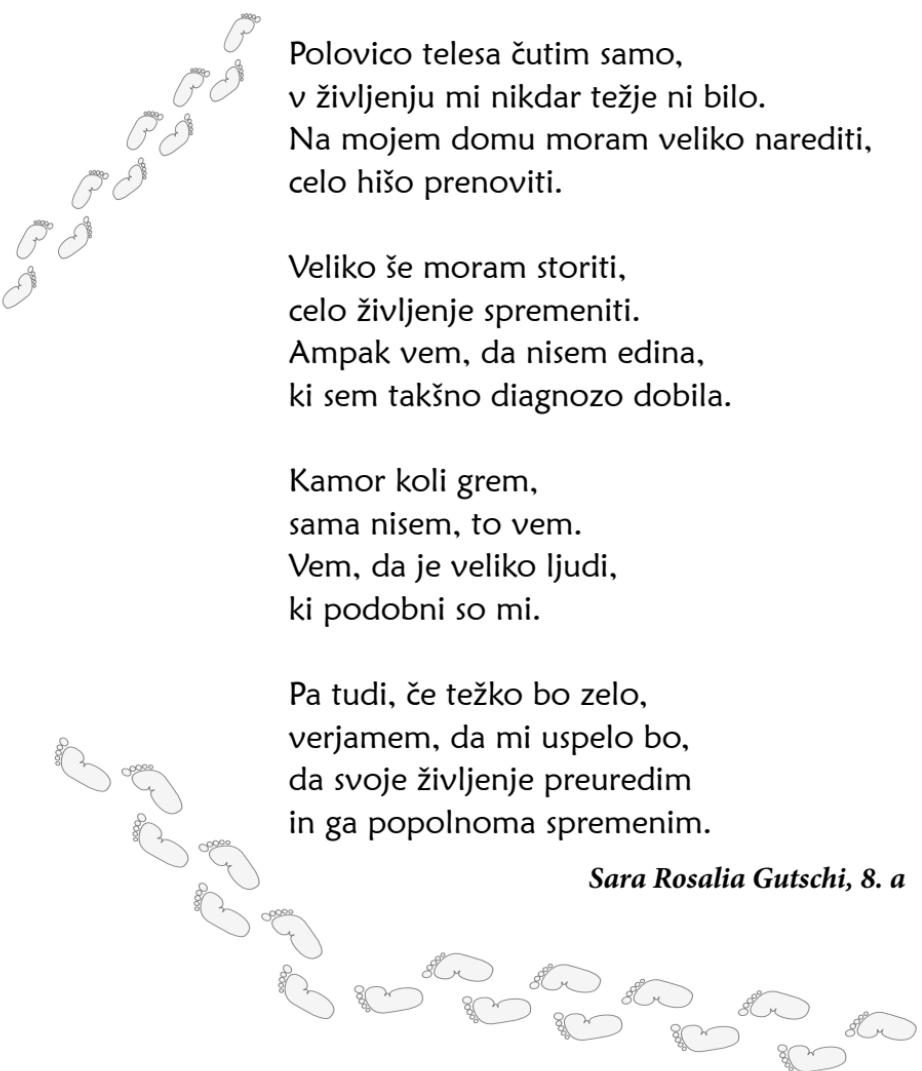
Vanesa Pungaršek, 5. b

Nika Fridauer, 8. a

NAENKRAT INVALID

Kaj naj zdaj naredim,
ko lahko še samo sedim?
Peš več nikamor ne pridem,
samo na vozičku še lahko nekam odidem.

Polovico telesa čutim samo,
v življenju mi nikdar težje ni bilo.
Na mojem domu moram veliko nareediti,
celo hišo prenoviti.

Veliko še moram storiti,
celo življenje spremeniti.
Ampak vem, da nisem edina,
ki sem takšno diagnozo dobila.

Kamor koli grem,
sama nisem, to vem.
Vem, da je veliko ljudi,
ki podobni so mi.

Pa tudi, če težko bo zelo,
verjamem, da mi uspelo bo,
da svoje življenje preuredim
in ga popolnoma spremenim.

Sara Rosalia Gutschi, 8. a

ROJSTNI DAN

Zvečer nisem več zaspan.
Razmišljam: „Kdaj bo moj rojstni dan?“
In česa se najbolj veselim?
Mislite, da odpiranja daril?
Ne, ne, ne,
ampak, da se s prijatelji lovim.

Iskali bom tudi zaklad,
kar imam še posebej rad.
Ušpičili bomo vse sorte,
da niti ne omenjam vesoljske torte.
Juhuhu, 11. januar bo kmalu tu.

Matej Mlakar Belšak, 2. a

VESELI VLAK

Na postaji vse nori,
ko vlak prihiti!
Vagoni že norijo,
ker se potnikov veselijo.

Ko se vlak ustavi,
so potniki v pripravi
in vsi se smejojo,
ker si na vlak želijo.

Ko pa vlak zažvižga,
potnikov je cela riža,
ti na vlak hitijo,
ker si v drug kraj želijo.

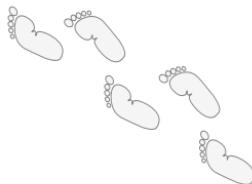
Tim Vinkler, 4. a

Živa Žnidarič, 2. a

NAŠA SLOVENIJA

Slovenija nam lahko veliko da,
saj zelo lepe znamenitosti ima.
Od gorovja, morja, dolin
ima tudi nekaj lepih kotlin.

V Ljubljanski kotlini naše glavno mesto leži,
kjer veliko znamenitosti stoji.

Južneje od Ljubljane je Postojnska jama,
ki je po vsem svetu znana.

Do morja ne prideš težko,
kjer se kopaš tudi lahko.

Gorovja niso oddaljena zelo,
tam je tudi prekrasnó.

Naš najvišji vrh v višine hiti,
na vrhu pa Aljažev stolp stoji.
Na vrh Triglava pride veliko ljudi
in tak uspeh jih zelo veseli.

Ptuj naše najstarejše mesto je,
kamor veliko turistov gre.
Grad na Ptuju tudi stoji,
ki na hribu svoje mesto obdrži.
Iz gradu imaš tudi lep razgled,
kjer Ptuj je celoten za objet.

Maribor je tudi blizu,
kjer se počutiš kot v Parizu.
Tam lahko vidiš veliko lepih stvari,
ki se jih splača ogledati.

Veliko naštevali bi še lahko,
to nam ne bi težko bilo.

Naša Slovenija je zelo raznolika,
čeprav ni ravno velika.

Sara Rosalia Gutschi, 8. a

LJUBEZEN

Vsaka pesem je ljubezen,
čeprav si zaradi pesmi lahko jezen.
Težko jo je razumeti,
včasih je sploh ne rabiš imeti,
ampak če jo imaš,
potem ne rabiš ničesar drugega imeti.

Kdo je nima, je nesrečen,
kdo jo ima, je presrečen,
četudi je nimaš, moraš vedeti,
ljubezni ni tako lahko živeti.

Ko se ti zazdi, da je več ni,
potem ne obupaj, napiši pesem!
In srečen boš vse življenje,
imel boš vse, kar si želiš – to je LJUBEZEN.

Gal Žirovnik, 7. b

Asja Katarina Mogu, 7. b

BOŽIČNA

Božič prihaja,
sneg mu nagaja.
Ker noče snežiti,
Božička skrbi,
da ne bo mogel priti.

Jeleni več ne spijo,
ker leteti si želijo.
Tudi sani so vesele,
ker let bodo doživele.
Škrati že na svojih mestih so
in darila delajo.

Čeprav snega ne bo,
Božiček prišel bo
z letečimi jeleni v vas,
da obdaruje vse nas.

Mark Tavčar, 3. b

BOŽIČ

Lučke svetijo,
snežak se smeji,
mamica domov hiti,
Tajda ob oknu sedi,
snežinko v roki drži.

Očka kuha večerjico,
muce se igrajo
in sladko se imajo.

Tajda Grah, 1. a

MIR

Ko srečaš nekoga, ki drugačen je,
ne posmehuj se.
Kaj bi bilo,
če vsi enaki bi bili?
V svetu nobene razlike bilo ne bi.
Vendar zakaj razlika med nami je,
če pa imamo pravice vsi enake?
Zakaj vojne potekajo tam,
ko pa mi tako rožnato gledamo v nov dan?
Kaj pa manjka ti,
če drugačen si?

Vojne obkrožajo nas po televiziji,
nam pa tukaj lepo se zdi,
torej zakaj njim taka krivica se godi?
Otroci nedolžni trpijo,
starši ponoči ne spijo,
vsi v strahu živijo,
med tem ko mi gledamo,
kako rože cvetijo.
Razumeti ni težko,
da vere drugačne smo,
barve prav tako,
ampak v srcu vsi isto čutimo.
Zato naj velja le to:
vseeno kakšen na pogled si,
a po srcu ljudje smo vsi,
zato naj mir po svetu, med nami in v nas živi.

Avtor: Monja Sabotin, 8. a

Nina Urek, 8. a

BELA NARAVĂ

Ko neke noči zapadel je sneg,
odhitim do okna in se nasmejam.
Ko grem spat, ne morem zaspati,
ker sanjam o snegu,
da se bom spustila po bregu.

Zjutraj se zbudim
in se spomnim mojih sanj in besed,
ki zvečer sem jih govorila.
O, teh pa ne bom prekršila!

Zoja Filip, 3. a

ZIMA

Zima je tu in nas skrbi,
kaj z našimi nosi se godi.
Mame skrbi, da prehladili
se bomo mi.

Zime več ni,
mam več ne skrbi,
otroci pa veseli so,
da zvončke nabirali bodo.

MOJA PSIČKA

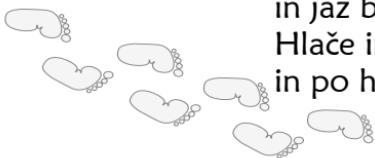
Sergej Skaza, 6. a

Moja psička se igra tralalala hopsasa,
vse razmeče, vse pomeče,
a za sabo ne pospravi.
Ti poredna psička moja,
ti, ti, ti nadlogica moja,
vsak dan znova ti pravim,
da jaz za sabo vse pospravim.
Zato si vzemi zgled,
ker tako bo v hiši red.

Lina Malinger, 3. b

ZIMA

Prihaja zima bela
in jaz bom spet vesela.
Hlače in bundo bom oblekla
in po hribu s sankami zdrvela.

Nina Hodnik, 1. b

ZIMA JE PRIŠLA

Snežinke padajo z neba,
ker zima je prišla.
Nam pa srčki pojemo,
ker nam je lepo.

Tina Zupanič, 1. b

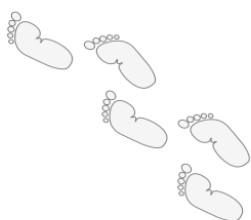
VESELI DECEMBER

Trgovine okrasimo,
luči prižgemo,
na vrata venček obesimo,
smreko okrasimo,
piškote pečemo
in v veselem decembru uživamo.

Špela Kokot, 2. b

ČAROBNA NOČ

Črički se oglašajo,
zvezdice svetijo,
otroci že spančkajo
in nekaj lepega sanjajo.
Čarobna je noč,
ki odžene slabe misli proč,
nas v sanjah daleč odpelje
med škrate, vile, princese v daljne dežele.

Alisa Leber, 3. b

PSIČKA LILI

Psička Lili rada se igra,
našo hišo čuva,
ko nas ni doma.

Ko pa pridemo domov,
nas pozdravi hov, hov, hov.

Gaja Urek, 1. a

MUCA MACA

Naša muca Maca,
prava je faca.
Rada je lovi
in utrujena z mladički zaspi.
Njen ponos je barva bela,
vedno je razigrana in vesela.
Najraje z mladičkom Aleksandrom se igra,
a vse se na koncu dobro konča.

Matjaž Alič in Staš Pevec, 3. a

Patrik Desku, 2. a

NOGOMET

Nogomet spet in spet,
 golman meče se,
 sodnikove »fučke« krulijo,
 igralci se jezijo,
 zato z rdečim kartonom
 na klop drvijo.
 Trener se jezi,
 določi menjave tri.
 Nato se pomiri,
 da nabere si moči.

Nejc Rozman, 4. b

UGANKA

BARVE SONCA IN DEŽJA, TAM NASTANE; _____

Naja Fridl in Zara Šoštarič, 6. a

LJUBEZEN JE SLEPA

Ljubezen je slepa,
 a vedno prelepa.
 V njej hrepeniš,
 da kar drhtiš.

Ko ljubezen te zapusti,
 te v srcu boli.
 Ko pogledaš me v oči,
 se spomnim na tiste lepe dni.
 Ti tistem trenutku si želim,
 da te prebolim
 in z novimi močmi
 v novo obdobje življenja odhitim.

Klara Krasnič, 6. b

ZMAJI

Zmaji se učijo, prijatelje dobijo.
Zraven še letijo in princese pridobijo.
Z repom mahajo in ogenj kurijo.
Zmaji se izvalijo in takoj zase poskrbijo.
Rastejo in rastejo, dokler pač ne zrastejo.
Mamice dobijo, se preko njih učijo.
So hitri kot mešalniki in močni kot vrtalniki.

Enej Stanovnik, 4. b

ZOBNA MIŠKA

Zobek moj že maje se,
miška le pripravi se.
Ko bom zobek izgubila,
pod blazino ga bom skrila.

Zobna miška že prihaja,
ker se zobek strašno maja.
Zobna miška zob odnese
in darilo mi prinese.

Gaja Urek, 1. a

VODA

Z vodo res varčujmo vsi,
da zdravi bomo mi bili.
Pijmo jo vsaki dan,
da nihče ne bo bolan.
Dehidracija je res bolezen prava,
zaradi nje te boli tudi glava,
zaradi nje v bolnišnici se lahko zbudis,
če vso vodo izgubiš.
Voda res je pravi dar,
zato z njo varčuj.

Naja Fridl in Zara Šoštarič, 6. a

Ela Vidović, 2. b

Zoja Travnikar Preac, 1. b

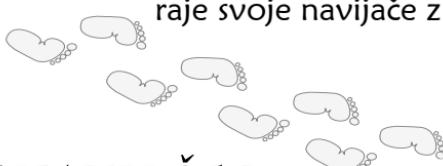
PETER PREVC

V zraku je orel,
na tleh pa prvak
in to ve prav vsak.

Je skakalec,
profesionalec,
ki ima veliko moči,
da zmaga in nato pokal v rokah drži.

Peter skače metre in metre,
lahko se zgodi,
da preskočil bo tudi kilometre.
Peter je prvak,
ki ne premaga ga vsak.

Se vidi, da je slovenska korenina,
do živega mu ne pride nobena bolečina,
še na misel nobena predaja,
raje svoje navijače z lepimi trenutki navdaja.

Klara Krasnič, 6. b

ZIMSKI ČAS

Bele snežinke z neba priletijo,
lepo zimo nam naredijo.
Bele snežinke padajo z neba,
teta Zima bo prišla.
Ko pride dedek Mraz,
zakričimo vsi na glas,
da sliši se v deveto vas.

Nina Markež, 3. b

POTOVANJE

Ko kovčki te čakajo polni pred vrati,
veš, da zdaj začel boš potovati.
Vsi smo takrat neustrašljivi,
saj bomo kos tej pustolovščini razburljivi.

Pot je dolga, voziš se,
a potem v zanimivem kraju dobro počutiš se.
Veliki gradovi, parki, gozdovi,
v tem kraju lepo je vse.

A lepe stvari minejo hitro,
zato potovanja je konec prehitro.
Z novimi, lepimi spomini na ta kraj
pelješ domov se in veš, da še greš tja kdaj.

Vita Koren, 6. a

Emma Sartor, 3. a

VOLKODLAK

Podnevi človek, ponoči volk,
ponavlja se iz dneva v dan.
Takšen nenavaden dar,
mi ob ugrizu bil je dan.

Ko zvečer odšla sem v gozd,
je sijala polna luna.
Iz teme skočil črn je volk,
me ugriznil – zatem nastopil strašljiv je molk.

Ko spet zjutraj se zbudim,
ležim na rosnih gozdni travi.
Ko večera se spomnim,
poiščem rano – več je ni!

V žile prišla je volčja kri,
me v volkodlaka spremenila.
Od zdaj naprej za večne dni,
iz gozda več ne bom stopila.

Odtlej kot človek tavam v temi,
na svežih vlažnih gozdnih tleh.
A ko sem volk ob polni luni,
vidim čar na vseh poteh.

Tea Berghaus Kosec in Jana Sever, 8. a

UGANKA

Kdo vsako leto pride, si sledi po vrsti
in prinaša sneg in toplino?
To so: lepa pomlad, toplo poletje,
pisana jesen in mrzla zima.

Matjaž Habjanič, 1. a

LETNI ČASI

Letni časi se vrtijo,
drug za drugim vsi hitijo.

Zima sneg prinese nam,
z njim ne vemo nič več kam.
Sneg prekril je čisto vse,
kje kaj je, ne ve več se.

Pomladno sonce sneg stopi,
vsaka ptička žvrgoli.
Otroci se lepo imajo,
za starše rožice nabirajo.

Poletno vreme je ravno za nas,
ko ni ne prevroče in ne premraz.
Zelo radi se z avtom vozimo,
ko ravno pred sabo morje zagledamo.

Za poletjem pa jesen nastopi
in že nas brenta čaka v lopi.
Na vrsti trgatev je zdaj,
malo grozdja si vzemi in se posladkaj.

MOJ MEDVĚDEK

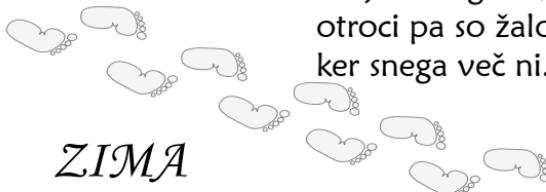
Mojega medvedka tedija
vsak večer v posteljo vzamem,
ljudčka mu dam
in rada ga imam.

Eva Hvalec, 1. a

ZIMSKE RADOSTI

Otroci se kepajo,
sankajo, zabavajo,
vsi se smejejo na glas,
ker je sneg prišel v vas.

Sonček je prišel,
zdaj se sneg tali,
otroci pa so žalostni,
ker snega več ni.

ZIMA

Zima je prišla v vas,
sneg je padel na vse nas.
Vsi bili smo beli,
zato smo si eno veselo zapeli.

Skupaj snežaka smo naredili
in topel čaj za konec popili.
Sneg pobelil je drevesa
in pomrznila je pesa.

Otroci so se sankali,
po bregu drveli,
nekateri zboleli,
v šoli manjkali,
doma čaj pili,
drugič spet se veselili.

Zima je odšla iz vasi,
otroci so žalostni bili.

Iva Prša Đerić, 5. b

Jakob Val Mogu, 5. b

SNEŽINKA

Snežinke padajo,
padajo na vejo,
hitro pa pogledajo,
otroki tam za njo.

Sankat smo se šli otroci vsi,
snežilo je kot v pravljici.

Snežinka se je stopila,
po smreki se je spustila,
otroke razžalostila,
saj zima jih bo zapustila.

Lia Kampl, 5. b

POMLAD

Ko sneg skopni
in sonce zažari,
nam topla misel nasmeh na ustih naredi
in svet v pomladni zaživi.

Živali se zbudijo,
rastline oživijo.
Vse objel je barvni čar
in prevzel pomladni žar.

Vsi zdaj srečni na svetu živimo,
poglede in nasmehe med sabo si delimo.
Sreča je objela vsakega od nas,
saj je zdaj pomladni čas!

Asja Katarina Mogu, 7. b

PEPELKA MALO DRUGAČE

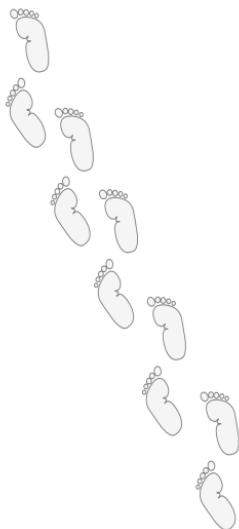
Za sedmimi gorami
in sedmimi vodami
v vili na robu gozda
 deklica živi
njena lepota preseže
 vse ljudi.
Ji mamica je umrla
 in mačeha prišla,
dve sestri je dobila,
z njima deklici življenja idila
 je minila.
Vse tri bile so grozno zlobne,
dajale dela so ji več in več,
 pozno je hodila spat,
zraven lačna še neštetokrat.
Princ v bližnjem mestu žurko
 je pripravil,
tudi Pepelkino družino je
 povabil,
hitro so se šle pripraviti,
med tem veselo novico
 Pepelki dostaviti:
»Ko nas ne bo, imaš po hiši
 za pospraviti!«
Naslednji dan so avto
 pripeljale,
iphone polnit dale
ter se brez Pepelke v
trgovino po novo obleko
 podale.
Pepelka žalostna je bila,
saj bi tudi ona rada plesala,
zato se hitro je odločila

in nove Allstarke po e-bayu
 naročila.
Ko prišel je plesa dan,
tema pogovora bil je le princ
 iz sanj,
zato vse nestrpne so se na
 žurko podale
ter se Pepelki posmehovali.
A Pepelka vzela je motor,
se zapeljala na grajski dvor,
princ bil je ves prevzet
in za prvi ples s Pepelko
 ogret.
Ko ura polnoč je odbila,
se Pepelka po stopnicah je
 spustila
in v nevihti domov z
 motorjem drvela.
Pozabiti princ ni mogel več,
ta njen pogled svetleč,
 zato jo šel je iskat,
da pripelje jo nazaj v grad.
Jo našel princ je v obgozdni
 vili,
sta sestri njeni z očmi zavili,
od zavisti se v sobo skrili
 in pokorčino obljudibili.
Bila poroka je prekrasna,
torta bila je slastna,
se najboljša žurka je zgodila,
ko Pepelka se s princem je
 poročila.

Maša Sarić in Klara Milošić, 8. b

ŠOLJA

Zjutraj se zbudim
in v šolo odhitim,
ker rada se učim.

Tam prijatelje imam,
z njimi se zabavat' znam.
Ko zvonec zazvoni,
v učilnice pohitimo vsi.

Nato učitelji pridrvijo,
nam se roke že potijo.
A vprašanje se glasi:
»Kdo je vprašan, naj se oglaši?«

A učenci vsi smo tiho,
nobeden ne migne z roko!
Ker učitelji prijazni so,
rečejo: »Pa naj vam bo!«

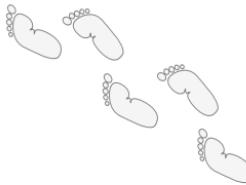
Evelina Palushaj, 6. b

Pascal Zamuda, 5. a

ČEBELICE

Cvetijo rožice,
priletijo čebelice,
nabirajo cvetni prah,
za med nas ne rabi biti strah.

Se medved je prikradel,
čebelicam med ukradel,
so ga čebelice napadale
in ga dobro popikale.

Medved je žalosten odšel,
tako hitro ne bo več prišel,
čebelice so si oddahnile
in vrata čebelnjaka zapahnile.

Tara Kloar, 3. b

JAZ ...

Nisem čudežen otrok
in ne letim.
Kot vsak imam polno napak,
a iz njih se učim.

Sveta ne bom obrnila na glavo,
vem ne vrti se življenje
le meni v zabavo.

A z vsemi močmi
me v jedro življenja vleče.
Pri vseh ljudeh želim
prižgati žarek sreče!

Asja Katarina Mogu, 7. b

SVET

Svet se samo naprej vrти,
nazaj ti nikoli ne pusti.
Vrti se le naprej,
zato nazaj niti ne poglej.

Ptica lahko v širni svet poleti,
nam pa se premajhen zdi.
Ko odkriješ ves svet,
ni več skrivnosti,
ki bi te skrbele
in ptice,
ki ti ne bi pele.

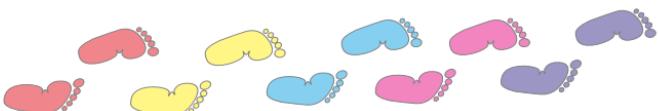
Če pa sveta še nisi obiskal,
daj ga hitro,
da ne boš kaj zamudil
in kakšne skrivnosti izpustil.

In ko sonce bo sijalo
ter teme več ne bo,
le poglej v nebó
in ne bo ti več težkó.

Zato v pustolovščino se podaj
in ne razmišljaj,
kaj bi se zgodilo,
če bi se kaj spremenilo.

Konec koncev le kako bi se svet vrtel,
če nas ne bi imel.

Jaša Bojnec, 9. b

Odgovorna urednica:

Helena Ocvirk

Pesmi zbrala in uredila:

mag. Renata Debeljak

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Leonida Kraš

Grafično oblikovanje:

Peter Majcen

Založila in izdala:

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Tiskanje:

Grafika perfekt d.o.o.

Naklada:

120 izvodov

V Ptiju, februarja 2016

